
Uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 9 sierpnia 1963 r.

Palestra 7/11(71), 3-4

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 9 sierpnia 1963 r.

Uwagi Wydziału Wykonawczego NRA do Projektu Ustawy o Ustroju Adwokatury

W dniu 5 sierpnia 1963 r. Naczelna Rada Adwokacka otrzymała do wiadomości nowy tekst projektu ustawy o ustroju adwokatury.

Poprzedni projekt, przedstawiony Naczelnej Radzie Adwokackiej do zaopiniowania w kwietniu 1963 r., wywołał zasadnicze zastrzeżenia samorządu adwokackiego, które znalazły wyraz:

- 1) w uchwale Plenum NRA z dnia 24/25 maja 1963 r.,
- 2) w uzupełniającej uchwale Wydziału Wykonawczego NRA z dnia 12.VII.1963 r., zawierającej analizę zagadnień projektu ustawy o ustroju adwokatury.*

Obie te uchwały zostały przedstawione Ob. Ministrowi Sprawiedliwości z prośbą o wzięcie pod uwagę przy dalszym opracowaniu tekstu projektu.

Powyższe uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej były dyskutowane przez wszystkie wojewódzkie rady adwokackie i ogromną większość zespołów adwokackich w kraju. Uchwały NRA spotkały się z powszechną aprobatą ogółu członków zawodu.

Rozpatrując nowy tekst projektu ustawy o ustroju adwokatury, Naczelna Rada Adwokacka stwierdza, że zostały w nim uwzględnione niektóre dezyderaty samorządu adwokackiego, jednakże pominięto szereg postulatów mających kardynalne znaczenie dla adwokatury.

Z tych też względów Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej

postanowił:

wystąpić do Obywatela Ministra Sprawiedliwości z prośbą o uwzględnienie w projekcie ustawy o ustroju adwokatury następujących postulatów:

- 1) usunięcie uprawnień Ministra Sprawiedliwości do wydawania własnych decyzji w sprawach, w których uchwały organów adwokatury podlegałyby uchyleniu (art. 13 ust. 1 projektu),
- 2) usunięcie uprawnień Ministra Sprawiedliwości do odwoływania w czasie trwania kadencji powołanych z wyboru poszczególnych członków organów adwokatury (art. 10 ust. 2 projektu),
- 3) skreślenie przepisu art. 87 ust. 1 pkt 8, przewidującego dopuszczalność skreślenia adwokata z listy w trybie administracyjnym dla braku rękopisów wykonywania zawodu zgodnie z zadaniami adwokatury w PRL,

* W uchwale powyższej przesłanej Ministrowi Sprawiedliwości Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej przedstawił w sposób szczegółowy swoje stanowisko w kwestii pierwotnej wersji projektu, który następnie został częściowo zmieniony.

- 4) dokonanie częściowej zmiany treści art. 50 ust. 1 projektu przez utrzymanie kompetencji Naczelnej Rady Adwokackiej do rozstrzygnięcia odwołań od orzeczeń wojewódzkich rad adwokackich o skreśleniu adwokata z listy na podstawie art. 87 lub 88 projektu,
- 5) skreślenie przepisów art. 83 przewidujących administracyjne przenoszenie adwokatów z jednej siedziby do innej — wobec przewidzianej w projekcie możliwości przeniesienia siedziby adwokata w drodze orzeczenia dyscyplinarnego,
- 6) zaniechanie ustanawiania sztywnych najniższych kar dyscyplinarnych za przewinienie przewidziane w art. 102 projektu,
- 7) wzięcie pod uwagę postulatów zmierzających: do zapobieżenia zasadniczemu pogorszeniu sytuacji zarobkowej adwokatów, do właściwego i słusznego rozdziału dochodów zespołów adwokackich pomiędzy ich członków, do właściwego unormowania systemu ubezpieczenia bez nadmiernego obciążania adwokatury kosztami z tego tytułu, do zmiany systemu opodatkowania, do należytego zrewidowania obowiązującej taryfy wynagrodzeń adwokackich i do zrewidowania ustalonej ostatecznej daty rozdziału praktyki adwokackiej od pełnienia obowiązków radców prawnych.

Ponadto Naczelna Rada Adwokacka, mając na względzie należyte i prawidłowe załatwianie swoich agend, wyraża pogląd, że liczbę członków Prezydium (art. 62 ust. 1 projektu) należałoby podnieść o 4 osoby (tj. do liczby 11), tak by w ten sposób dać możliwość wejścia w skład Prezydium czterem dziekanom wojewódzkich rad adwokackich.

Wyżej wyliczone problemy nie wyczerpują oczywiście całokształtu zagadnień, jakie wiążą się z projektowaną przebudową ustroju adwokatury.

Naczelna Rada Adwokacka zwraca się z prośbą o umożliwienie jej bezpośredniego udziału w dalszych pracach nad reformą adwokatury. Naczelna Rada Adwokacka, uznając potrzebę zmiany szeregu obowiązujących dotychczas przepisów i posiadając znajomość skomplikowanych problemów łączących się z projektowaną reformą, sądzi, że będzie mogła udzielić rzeczowej pomocy przy ostatecznym opracowywaniu nowych zasad ustroju adwokatury.

Uchwała posiedzenia plenarnego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 26 października 1963 r. w sprawie zagadnień bytowych adwokatury*

Dotychczasowe uchwały NRA dotyczące zmiany ustroju adwokatury ograniczały się do omówienia zagadnień ustrojowych i organizacyjnych, regulowanych bezpośrednio w samej ustawie o ustroju adwokatury. Natomiast w obecnym stadium prac nad reformą adwokatury wymagają

* Szczegółowe sprawozdanie z przebiegu plenarnego posiedzenia i tekst pozostałych uchwał zamieścimy w najbliższym numerze grudniowym „Palestry” (Red.).